

**Рішення разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

08.03.2024 р.

Разова спеціалізована вчена рада Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» Міністерства освіти і науки України, м. Ужгород, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Гжещука Владислава на підставі прилюдного захисту дисертації «Державна освітня політика в Республіці Польща» за спеціальністю 052 «Політологія» 8 березня 2024 року.

Владислав Гжещук (Władysław Greszczuk) народився 9 вересня 1958 року в Республіці Польща в україно-польській родині. Ступінь магістр економіки отримав в Академії Полонійній в Ченстохові (Akademia Polonijna w Częstochowie) у 2008 р. (диплом нострифіковано в Міністерстві освіти і науки України). Навчався в аспірантурі ДВНЗ «Ужгородського національного університету» з 2016 по 2021 роки.

Працює директором фірми «Брокельманн» з 1990 року по теперішній час.

Дисертаційну роботу виконано у Державному вищому навчальному закладі «Ужгородський національний університет» Міністерства освіти і науки України, м. Ужгород. За результатами перевірки й аналізу дисертації за допомогою програми «Unicheck» ознак академічного плагіату виявлено не було.

Науковий керівник – Палінчак Микола Михайлович, доктор політичних наук, професор, декан факультету міжнародних економічних відносин Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет».

Здобувач має 12 наукових публікацій за темою дисертації у наукових фахових виданнях України:

1. Гжещук В. Міжнародний менеджмент в національному стилі спілкування країн світу. *Молодь і ринок*. 2014. № 5 (112). С. 128–133.

2. Гжешук В. Науково-методичне забезпечення ефективного використання інноваційних технологій у професійній підготовці менеджерів. *Молодь і ринок*. 2013. № 12 (107). С. 126–131.
3. Гжешук В. Особливості реалізації державної освітньої політики в Республіці Польща (1989 – 2003 рр.). *Регіональні студії*. 2019. № 18. С. 78–84.
4. Гжешук В. Педагогічні технології професійної підготовки менеджерів до якості виробництва в системі безперервної освіти у процес вивчення економічних дисциплін. *Молодь і ринок*. 2014. № 10 (117). С. 133–137.
5. Гжешук В. Напрями формування професійної компетенції майбутніх менеджерів в процесі вивчення маркетингу. *Молодь і ринок*. 2014. № 4 (111). С. 128–133.
6. Гжешук В. Суть і принципи організації управління навчальним процесом з використанням менеджменту. *Молодь і ринок*. 2013. № 10 (105). С. 138–143.
7. Гжешук В. Суть, поняття та рівні управління менеджменту і підходи до управління в ринковій економіці. *Молодь і ринок*. 2014. № 1 (108). С. 39–44.
8. Гжешук В. Теоретичні і практичні принципи менеджменту та його основні функції у виробничій сфері. *Молодь і ринок*. 2014. № 8 (115) С. 159-164.
9. Гжешук В. Сучасна модель підготовки маркетологів для роботи у виробничо-промисловій діяльності. *Молодь і ринок*. 2014. № 7 (114). С. 120–125.
10. Гжешук В. Якості менеджера навчального закладу та управління менеджментом в закладах освіти. *Молодь і ринок*. 2014. № 2 (109). С. 153–158.
11. Гжешук В. Суть конкуренції в ринковій економіці промислових підприємств. *Молодь і ринок*. 2014. № 3 (110). С. 23–27.
12. Палінчак М., Гжешук В. Розвиток державної освітньої політики в Польській Народній Республіці. *Регіональні студії*. 2022. № 30. С. 174–179.

У дискусії взяли участь голова та члени разової спеціалізованої вченої ради і присутні на захисті фахівці:

Пирога Ігор Степанович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного

факультету Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет», штатний працівник ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (голова разової спеціалізованої вченої ради), дав на дослідження позитивну оцінку без зауважень і наголосив на тому, що дисертаційна робота є на часі й актуальною, а представлені у ній результати пояснені та систематизовані на високому науковому рівні, є достовірними, логічними і ґрунтовними. Робота пройшла належну апробацію.

Стойка Олеся Ярославівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов факультету іноземної філології Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет», штатна працівниця ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (рецензент) наголосила, що положення та висновки дисертації є релевантними і можуть бути застосовані задля подальшого розвитку системи освіти в Україні і здійснення державної освітньої політики в цьому напрямі. Водночас вона висловила певні зауваження. Зокрема, що розділи дисертації не є співмірними, зокрема перший розділ помітно менший за всі інші. Окрім того було би бажано виділити рекомендації стосовно трансформації системи освіти в Україні.

Висловлені зауваження і рекомендації не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

Цепенда Ігор Євгенович – доктор політичних наук, професор, ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, штатний працівник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (офіційний опонент), зазначив про актуальність дисертації та її наукову новизну. Водночас висловив: зауваження з приводу структури дисертації і обсягу її окремих структурних частин (з одного боку, загальна структура дисертаційної роботи добре впорядкована та логічно викладена, а з іншого боку, розділи дослідження розподілено не зовсім рівно та збалансовано); зауваження до висновків по розділах і загальних висновків по роботі (висновки по розділах є надмірно узагальненими чи констатаційними і часто нагадують анотації, а загальні висновки тільки виграли би, якби містили рекомендації для України);

зауваження з приводу методологічних неточностей у роботі (автор загалом констатує на використанні порівняльного метода й метода порівняльного аналізу, але нічого не вказує про їхні спеціальні різновиди, які власне й застосовано у дослідженні). Також поставлено питання про те, чи замість порівняння й аналізу одного випадку в дисертаційній роботі доречно було би здійснити бінарний порівняльний аналіз державної освітньої політики у Польщі і ще якійсь країні Центрально-Східної чи Східної Європи.

Висловлені зауваження і рекомендації не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

Андрущенко Тетяна Вікторівна – доктор політичних наук, професор, вчений секретар Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського, штатна працівниця Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського (офіційний опонент), констатувала на систематизованості і завершеності дисертації. Тим не менше висловила деякі зауваження і запитання, зокрема: чому автор вирішив зосередитись на часовому періоді до 2021 р., а не, приміром, до 2023 чи хоча би 2022 року; чому автор не охоплює або ж майже не охоплює періоду розвитку системи освіти й державної освітньої політики Польщі під час пандемії «Covid-19» і після неї; чи не думав автор дисертації більш детально зупинитись винятково на антикомуністичному, посткомуністичному і євроінтеграційному етапах розвитку державної освітньої політики в Республіці Польща, тобто на періоді від кінця 80-х років ХХ століття і до сьогодні; про те, що цікаво було би побачити будь-які досліджувані взаємозв'язки між розвитком системи освіти і державної освітньої політики Польщі, з одного боку, та параметрами суспільно-політичної участі й активності громадян цієї держави, з іншого боку; а також про те, що хотілось би побачити якусь частину дисертаційної роботи, яка б прямо демонструвала ті аспекти державної освітньої політики в Республіці Польща, які можна було би застосувати в Україні. Висловлені зауваження і рекомендації не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

Романюк Анатолій Семенович – доктор політичних наук, професор, завідувач

кафедри політології філософського факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, штатний працівник Львівського національного університету імені Івана Франка (офіційний опонент), відзначив порівняльний і завершений характер дисертаційного дослідження. Однак висловив рекомендації і питання, зокрема про те: що авторові варто було би більше уваги приділити власне порівняльному аналізу особливостей державної освітньої політики на різних етапах розвитку республіки у Польщі (Перша, Друга, Третя республіки тощо), можливо у форматі зведеної таблиці з виділеними критеріями та індикаторами; що дисертація лише виграла би, якби на підставі порівняльного аналізу досвіду розвитку державної освітньої політики й системи освіти у Польщі дала ті чи інші рекомендації з приводу поступу цієї проблеми в Україні; що з порівняльного погляду цікаво було би подивитись не лише на те, чому дисертант вибрав для дослідження Польщу у контексті ранніх посткомуністичних трансформацій (як це зроблено у підрозділі 3.3), а й звернутись до порівняння більш пізніх (особливо після вступу в ЄС) етапів розвитку державної освітньої політики в Центрально-Східній Європі; що надзвичайно цікавим є питання реакції державної системи освіти та державної освітньої політики на різноманітні екзогенні шоки, зокрема пандемію «Covid-19» і війну; а також чому дисертант побіжно розглянув проблему взаємозв'язку так званої «ерозії демократії» в Польщі (яка почалась з 2015 р.) і стану державної освітньої політики в цей час.

Водночас всі висловлені зауваження і рекомендації не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації Гжешука Владислава.

Здобувач Гжешук Владислав надав повні, обґрунтовані відповіді і пояснення на висловлені зауваження.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради

«Проти» – 0 членів ради

«Утримались» – 0 членів ради

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Гжещуку Владиславу ступінь доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 052 «Політологія».

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Ігор ПИРОГА